

Paweł Osemlak

**ASPEKTY TRAUMATOLOGICZNE KONFERENCJI SEKCJI DZIECIĘCEJ
CHIRURGII PLASTYCZNEJ I REKONSTRUKCYJNEJ POLSKIEGO
TOWARZYSTWA CHIRURGÓW DZIECIĘCYCH – ALGARVE 2005**

Z Kliniki Chirurgii i Traumatologii Dziecięcej Akademii Medycznej w Lublinie
Kierownik: prof. dr hab. *J. Osemlak*

Kolejna Konferencja Sekcji Dziecięcej Chirurgii Plastycznej i Rekonstrukcyjnej PTChD odbyła się w Porches, prowincji Algarve na południu Portugalii w dniach 17-24.09.2005 r. Obrady miały miejsce w centrum kongresowym hotelu Viking zlokalizowanym na skalistym klifie wybrzeża wchodzącym w głąb Oceanu Atlantyckiego. Tematyką obrad były wybrane zagadnienia z dziecięcej chirurgii plastycznej, rekonstrukcyjnej i urologii, które niejednokrotnie wynikały ze stanów pourazowych.

Komitetowi Naukowemu Sympozjum przewodniczyła prof. Zofia Dudkiewicz i dr Jan Skirpan, który jednocześnie przewodniczył Komitetowi Organizacyjnemu.

Pierwszego dnia obrad, pierwszej sesji przewodniczyli: prof. Z. Dudkiewicz, doc. E. Gawrych i dr P. Wójcicki. W tym dniu tematyka dotyczyła głównie wad rozszczepowych twarzy – w tym wyników foniatrycznych oraz zabiegów rekonstrukcyjnych i estetycznych w stanach pourazowych.

Doc. E. Gawrych w wykładzie „Odległe wyniki leczenia wad rozszczepowych twarzy z uwzględnieniem aspektu społecznego” przedstawiła wyniki badań dotyczących osób dorosłych, które w dzieciństwie były poddane operacjom wad rozszczepowych twarzy z naturalnymi w tych przypadkach defektami estetycznymi. Poddano analizie los tych dzieci, ich wykształcenie, a następnie wykonywany zawód, pozycję w środowisku i społeczeństwie.

Dr P. Wójcicki prezentował późne wyniki foniatryczne leczenia dzieci z rozszczepami podniebienia, które okazały się szczególnie korzystne gdy operował je jeden chirurg. Ten sam wykładowca wygłosił referat o zespole Treacher-Collins'a opracowany wspólnie z prof. K. Kobusem.

Dr M. Hortis-Dzierzbicka z prof. Z. Dudkiewicz zwróciły uwagę na częstość występowania stygmatyzacji rozszczepowej mowy u pacjentów z jednostronnym rozszczepem wargi i podniebienia operowanych jednoetapowo w pierwszym roku życia, w analizowanym dwudziestoletnim okresie.

Dr A. Dyja-Jarosz omówiła wyniki i leczenie dzieci z rozległymi ubytkami owłosionej skóry głowy. Ubytki te powstały na skutek urazów termicznych – oparzeń wrzącymi płynami, oparzeń elektrycznych – prądem wysokiego napięcia oraz urazów mechanicznych – pogryzienia przez psy lub oskalpowania w wypadku drogowym. Powstałe po urazach blizny bez włosów usuwano pokrywając ich miejsce rotowanymi płatami z sąsiedztwa, które uzyskiwano dzięki zastosowaniu ekspanderów. Wynik leczenia poprawiał wygląd i samopoczucie dziecka oraz zadowolenie rodziców.

Dr P. Osemlak przedstawił zabiegi rekonstrukcji skóry prącia i moszny po urazach mechanicznych. Odtworzenie skóry na mosznie nie było dużym problemem. Większe trudności i zagrożenia przedstawiały całkowite oskalpowania prącia. W takich

przypadkach odpowiednie przygotowanie zdartej skóry i podłoża powięziowego na trzonie prącia oraz postępowanie pooperycyjne pozwoliło na uzyskanie dobrych wyników morfologicznych i czynnościowych.

W drugim dniu obrad sesję naukową prowadzili prof. J. Dziełicki, prof. W. Urbanowicz i dr M. Molski.

Duże zainteresowanie i dyskusję wzbudziła prowadzona od lat przez prof. J. Dziełickiego małoinwazyjna plastyka lejkowatej klatki piersiowej sposobem Nussa. Metoda ta jest nie tylko dość prosta i skuteczna, ale również obciążona niewielkim odsetkiem powikłań – zwłaszcza w wykonaniu doświadczanego chirurga.

Szczególnie efektowne i praktycznie ważne operacje mikrochirurgiczne wykonywane przez dr M. Molskiego w Klinice prof. J. Jethona w Warszawie spotkały się z dużym uznaniem wszystkich uczestników Konferencji. Przeszczepianie płatów wyspowych pozwala na ratowanie kończyn okaleczonych przez różne choroby – w tym urazy.

Dr J. Sułko z Krakowa w swoich dwóch wystąpieniach zwrócił uwagę na metody diagnostyczno-lecznicze w torbielach oraz dysplazjach włóknistych kości u dzieci.

Zespół z Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi pod kierownictwem prof. A. Chlarskiego na podstawie dużego doświadczenia klinicznego przedstawił i ocenił wartość badań termograficznych w zmianach wzrostowych i barwnikowych u dzieci z porównaniem populacji dorosłych.

Prof. J. Osemlak omówił postępowanie ratunkowe oraz plastyczne i rekonstrukcyjne w piorunującej uogólnionej postaci DIC u 16-letniej dziewczynki. Dziecko uratowano, ale kończyny dolne wymagały wielokrotnych zabiegów – w tym odjęcia poniżej stawów kolanowych i formowania kikutów. Na całym ciele pozostały liczne, głębokie szpecące blizny po nekrektomiach, a w psychice zmiany wymagające stałej opieki specjalistycznej.

Konferencja pozwoliła na szeroką wymianę doświadczeń klinicznych pomiędzy ośrodkami leczącymi dzieci z defektami kosmetycznymi i czynnościowymi powłoki ciała, nierzadko wynikającymi z doznanych urazów. Ponadto uczestnicy mieli możliwość poznania historii i kultury kraju, z którego pochodzili nie tylko liczni korsarze, ale także zdobywcy Ameryki.

Adres autora:
Klinika Chirurgii i Traumatologii Dziecięcej AM w Lublinie
Dziecięcy Szpital Kliniczny w Lublinie
ul. W. Chodźki 2
20-093 Lublin

Uczestnicy Sympozjum Sekcji Chirurgii Plastycznej PTChD w Algarve

Przygotowanie do prezentacji referatów

Zdjęcie pamiątkowe w przerwie obrad